

HATÁRTALANUL_2023

Nagyon nagy álom volt ez a kirándulás a 7. osztályosok számára, ugyanis az elmúlt években a „**NEMMONDJUKKIMI!**” miatt sok jóból kimaradtunk. Pár éve ott lóg az osztályunk falán egy régi nápolyi szeletes dobozból kivágott kép. Egy várat ábrázol, a bajmóci várat. Mindennap láttuk, már fel sem tűnt, hogy ott van. Egyszer csak jelentősége lett a kis képnek. Mi is megnézhetjük, és ráadásul nem csak ezt az egy várat, hanem több felvidéki várat is. Ettől a perctől kezdve készülődtünk, nem is akárhogyan. Szóttük-fontuk Marika nénivel a terveket, hogy hogyan s miként történjenek a dolgok. Tudtuk, hogy ellátogatunk a testvériskolánkba, Felbárra. Ez izgalommal töltött el mindenkit. Milyen ajándékot vigyünk? Vegyünk, vagy készítsünk? Végül is Noémi mamája féle horgolt rózsák és kézzel készített makramé karkötők születtek elég szép számban (60 darab), piros, fehér, zöld színben. Aki tudta készítette, aki nem, az is. 😊 Osztályunk egyik tanulója besegített és csodát művelt, nemsokára mindhárom színű karkötő készülni fázisainak a végéhez értünk. Mindeközben lélekben is készültünk a szlovákiai útra. Megnéztük osztályfőnöki órán a **Rákóczi hadnagya** című filmet, hogy a Rákóczi-szabadságharc helyszínével is tisztában legyünk, útvonaltervet készítettünk digitális kultúra órán és jókívánságokat ragasztottunk minden ajándék Bocicsokira. Már neve is lett a szállásunknak és a szülői értekezlet is megtörtént, közeledett sebesen az indulás napja.

Elindultunk 2024. május 22-én, nagyon korán a határ felé. A hangulat hibátlan, az idő kicsit borús volt, de ez kedvünket nem szegte. Medvénél átléptük a határt, nagyon simán ment. Hipp-hopp, már Szlovákiában voltunk. Első állomásunk Csicsó település volt, ahol megismerkedtünk a fafaragó Nagy Géza bácsival. Elmesélte, hogy milyen út vezette őt eddig a szakmáig. Munkáit megcsodáltuk, a falubéli magyar iskolások kedvességét megköszöntük és már indultunk is tovább Bősön keresztül Felbárra. A bőszi vízierőműnél megcsodálhattuk a vízi lift működését. A toronyból fentről a kilátás gyönyörű volt. A felbári iskolába érkezve egy csapat hetedik osztályos tanuló várt bennünket. Az osztály citerás lányai: Karina, Noémi és Kitti egy rábaközi népdallal örvendeztették meg a kedves vendéglátóinkat. Liza, Niki, Dorina és Kriszti pedig egy szívet melengető verssel köszöntötték a felbári diákokat. Az ajándékkarkötők is mosolyt csaltak a tanulók arcára. Mi is kaptunk ajándékot és az időjárás is kedvezően alakult. Lányok és fiúk együtt fociztak jókedvűen. Akiknek ez a program nem volt fogára való, azok együtt csicseregtek a fűben és szépen csendben szövődtek a barátságok. Sajnos útra kellett indulnunk, hiszen a nyitrai szállásunk elfoglalása előtt várt ránk a pozsonyi vártúra és a szenci emlékműlátogatás is. Pozsonyban, a várudvarban a fiúk jó hangulatot teremtettek, ugyanis barátkozó kedvüknek köszönhetően egy csapat turista szeretett volna fotót készíteni velünk. Szencen egy szép címeres gyertyát gyűjtöttünk a magyar nyelvű protestáns költészet géniuszának emlékművénél. Itt kicsit kipihentük a pozsonyi vártúra fáradságait, majd utaztunk tovább Nyitra felé. Estére megérkeztünk a szállásunkra. Nagyon

barátságosan fogadtak bennünket és elfoglaltuk szobáinkat. Egy egész emelet a mienk volt. A vacsora is jó volt, de az esti lefekvés előtti időszak még jobbnak bizonyult. Nem korán jött az a bizonyos **ÁLOM** a szemünkre, de a másnap így is elérkezett. A túránkat a nyitrai vár területének bejárásával kezdtük, majd folytattuk a Nyitra folyó partján épült bajmóci várnál. Ebédre a bajmóci sétáló egyik éttermének teraszán fogyasztottunk el egy nagyon ízletes pizzát, majd bementünk az állatkertbe, ahol rengeteg időnk volt. Jó sokat sétáltunk és kismillió

fénykép készült minden kicsi és nagy állatról. Mátyás fája köré kucorodva meghallgattuk Mercielőadásában az **Eccő vót Budán kutyavásár** című mesét. Kellemesen elfáradva, de énekelve utaztunk a csillagtúránk központjába, a nyitrai szállásunkra. Finom vacsora várt bennünket. Jó sokáig fentvontunk.

Eljött az utolsó nap, amikor is Trencsénbe érve megpillantottuk a Vág folyó völgye fölött kimagasló várat. A kiselőadás után felmáztunk a tetejére, ahol igazi ritkaságra hívta fel figyelmünket Pali bácsi. Megmutatta nekünk, hogy néz ki a villámgyorsan repülő sarlós fecske. Lefelé jövet Sanyi bácsi videós jelenetekre invitálta az osztályt, és ezekből megszülettek a vicces videók. Majd a helyi McDonald's étteremben ebédeltünk. Elindultunk hazafelé. Fáradtak voltunk, de a fagyit még volt erőnk megenni. Hazaérkeztünk, és ezúton is köszönetet szeretnénk mondani mindenkinek, aki azon fáradozott, hogy ez a kirándulás létrejöhön.

A jelenlegi 7. osztály

Tápszentmiklós, 2024. június 10.